

Подорож у дитинство
Життя людське – постійне дійство,
В якому ролі всі складні...
Зробити подорож в дитинство
Доконче хочеться мені.
В душі моїй не випадково
Думок зібралися рої.
На волю вирвались раптово
Галопом спогади мої
Блукають десь вони в окрузі,
Шукають мій забутий слід...
Приходять знов до мене друзі
Із романтичних юних літ.
Крізь призму часу я дивлюся,
Як гасне полум'я свічі...
...Я пам'ятаю, як бабуся
Домашній хліб пекла в печі.
Сичали дрова вогкуваті,
І щось кипіло в казані.
Було в такі хвилини в хаті
Навпочуд затишно мені.
Жінки узимку пряли пряжу,
Мотали завчено нитки,
таку смачну варили квашу,
Що ми всі їли залюбки.
Весна несла землі відлигу,
Змивала бруд з її лица.
А я читав запоем книгу
При тьмянім світлі каганця.
Вставали дні на небосхилі,
Вели з життям свої торги.
В господі нашій щонеділі
Рум'яні пахли пироги.
Любив я ігри і забави,
І неба шати голубі,
Любив косити в лузі трави,
У ліс ходити по гриби.
????